

Serena tes

2013

DILLUNS 24/06 i DIMARTS 25/06
La consagració de la primavera (ballet)

DIJOUS 27/06
Maria del Mar Bonet

DIVENDRES 28/06
Capella de Ministrers

DISSABTE 29/06
Orquestra Filharmònica
de la Universitat de València
(Secció de cambra)

DIUMENGE 30/06
Orfeo Universitari de València

DILLUNS 01/07
Erika Escribá Astaburuaga, soprano,
i Carlos Apellániz, piano

DIMECRES 03/07
Grup Instrumental de València

DIJOUS 04/07
Cor de la Generalitat Valenciana

SERENATES 2013

1.- Introducció	3
2.- Planning	4
3.- <i>La consagració de la primavera (Ballet)</i>	5
4.- Maria del Mar Bonet	13
5.- Capella de Ministrers	17
6.- Orquestra Filharmònica de la Universitat de València: Secció de cambra	21
7.- Orfeón Universitario de Valencia	24
8.- Erika Escriba y Carlos Apellaniz	29
9.- Grup Instrumental de València	33
10.- Cor de la Generalitat Valenciana	37

1.- INTRODUCCIÓN:

El festival Serenates es realitza des dels anys 80 i està coproduït per la Universitat de València i l'Institut Valencià de la Música (Unitat de Música de Culturarts).

La idea d'utilitzar el claustre de l'edifici històric de la Universitat com a marc per a oferir al públic valencià un festival musical d'estiu –que dedica, especialment, la seua programació a la música composta i interpretada principalment per

músics valencians–ha tingut des de les primeres edicions un èxit rotund, i any rere any s'han omplert totes les butaques disponibles.

Durant aquestes quasi tres dècades d'història, moltes obres s'han estrenat en aquest festival, o s'han retrobat després de segles d'oblit en els diversos arxius musicals valencians; a més, molts grups valencians han trobat en el nostre escenari el seu debut artístic, ja que aquest festival s'ha convertit en una bona plataforma per a la promoció i difusió d'un dels millors i majors béns culturals valencians: la música.

Amb aquest projecte volem que un any més la nostra Universitat aculla una nova edició de les seues ja tradicionals serenates d'estiu. Presentem una programació eclèctica, que aborda diversos estils musicals, des del Renaixement fins a l'estrena contemporània, així com totamena d'agrupacions musicals. En aquesta edició cal destacar la producció pròpia en versió ballet de la *Consagració de la primavera* d'Igor Stravinsky, en què han col·laborat, juntament amb els joves músics de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat, els alumnes del Conservatori Superior de Dansa de València, de l'Escola d'Art i Superior Disseny (encarregats de l'escenografia, el disseny gràfic, la creació d'audiovisual i el vestuari), i els alumnes de l'IES El Cabanyal (encarregats de la caracterització, la perruqueria i el maquillatge). En resum, el treball d'uns 200 estudiants de grau superior dedicats durant mesos a presentar un espectacle global en el centenari de l'estrena d'una de les obres cabdals de la música contemporània: la *Consagració de la primavera*.

En definitiva, en el marc del festival Serenates 2013, les portes del recentment restaurat edifici de La Nau s'obriran durant nou nits a tot el públic valencià. (L'accés a tots els concerts és gratuït.)

2.- PLANNING

SERENATES 2013

Dia	Intèrprets	Programa
24/06 dilluns i 25/06 dimarts	Alumnes del Conservatori Superior de Dansa Orquestra Filharmònica de la Universitat de València Direcció musical: Hilari Garcia Gázquez Direcció coreogràfica: Veronica Moscardó Direcció artística: Tono Berti Escenografia, vestuari, disseny gràfic i audiovisuals: Alumnes de l'Escola d'Arts i Superior de Disseny Perruqueria i caracterització: Alumnes de l'IES El Cabanyal	<i>La consagració de la primavera (ballet)</i>
27/06 Dijous	Maria del Mar Bonet: veu, guitarra i <i>cuatro</i> Dani Espasa: piano i acordió	<i>Fira encesa</i> Concert extraordinari amb motiu del lliurament de la medalla de la Universitat de València a Maria del Mar Bonet
28/06 divendres	Capella de Ministrers Carles Magraner, director	<i>Amors e cansó:</i> <i>Trobadors de la Corona d'Aragó</i>
29/06 Dissabte	Orquestra Filharmònica de la Universitat de València (Secció de cambra) Hilari Garcia Gázquez, director	<i>Les escoles barroques europees</i>
30/06 Diumenge	Orfeó Universitari de València Francesc Valdecabres, director	
01/07 Dilluns	Erika Escribá Astaburuaga, soprano Carlos Apellániz, piano	<i>De nit... Ravel, Debussy, Poulenc</i>
03/07 Dimecres	Grup Instrumental de València Joan Cerveró, director	<i>Minimal & Theater Music</i> Composicions de Joan Cerveró
04/07 Dijous	Cor de la Generalitat Valenciana Francesc Perales, director	<i>De Viena cap a Occident</i>

22.30 h

Centre Cultural La Nau (c/ Universitat, 2. 46003 València)

Entrada gratuïta amb invitació que cal recollir a partir d'una hora abans del començament.

3. LA CONSAGRACIÓ DE LA PRIMAVERA

3.1.- PROGRAMA:

La consagració de la primavera (Ballet) _____ Igor Stravinsky
(1882-1971)

Part I. L'adoració de la Terra:

Introducció

Els auguris de la primavera (Danses de les adolescents)

Joc del rapte

Rondes primaverals

Joc de les tribus rivals

Processó del savi

El savi

Dansa de la Terra

Part II. El sacrifici:

Introducció

Cercles misteriosos de les adolescents

Glorificació de l'elegida

Evocació dels ancestres

Dansa del sacrifici (L'elegida)

Alumnes del Conservatori Superior de Dansa

Orquestra Filharmònica de la Universitat de València

Direcció musical: **Hilari Garcia Gázquez**

Direcció coreogràfica: **Verònica Moscardó**

Direcció artística: **Tono Berti**

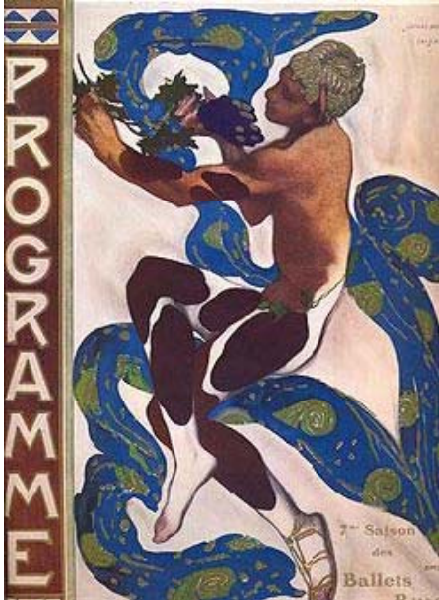
Escenografia, vestuari i audiovisuals: **Alumnes de l'Escola d'Arts i Superior de Disseny**

Perruqueria i caracterització: **Alumnes de l'IES El Cabanyal**

3.2 PROPUESTA ARTÍSTICA:

«Només hi ha una idea en l'obra que la dota d'identitat: el misteri de la primavera i la seua violenta explosió de poder creador. No hi ha una història en sentit estricte, sinó una successió coreogràfica.»

Igor Stravinsky

Paris, 29 de maig de 1913. Un dijous, com qualsevol altre, d'una primavera tardana però no per això menys esperada. La nit va ser més fresca que de costum per aquestes èpoques i el nou Teatre dels Camps Elisis s'engalanava per rebre l'estrena de *La consagració de la primavera*, amb música d'Igor Stravinsky i coreografia de Vaslav Nijinsky. El que hi va ocórrer aquella nit canviaria, sens dubte, la visió del ballet per a la resta de la història de les arts escèniques. *La consagració de la primavera* suposava una ruptura amb tot el passat i una aposta per un futur gens formal i estèticament incert.

Els primers compassos de la música van ser suportats amb expectació, després de la irrupció del *tutti* de l'orquestra en el segon moviment, «Els auguris de la primavera»; la bèstia devoradora de romanticisme estantís va esclatar en crits i esbroncs. Febles aplaudiments es van escoltar en les butaques més econòmiques. El públic clamava venjança i, apostat a les balconades de les llotges, anhelava un sacrifici artístic. Amb prou feines va poder concloure el ballet, però la bretxa estava oberta. L'art ja no complaïa la bèstia, els déus, el públic. Un sacrifici formal d'aquesta envergadura podria portar l'art cap a la destrucció; tanmateix, per a alguns dels presents, la música i el ballet havien renascut de les seues cendres decadents. El públic havia assistit a la consagració de l'art després del sacrifici de la forma considerada artísticament bella fins ara.

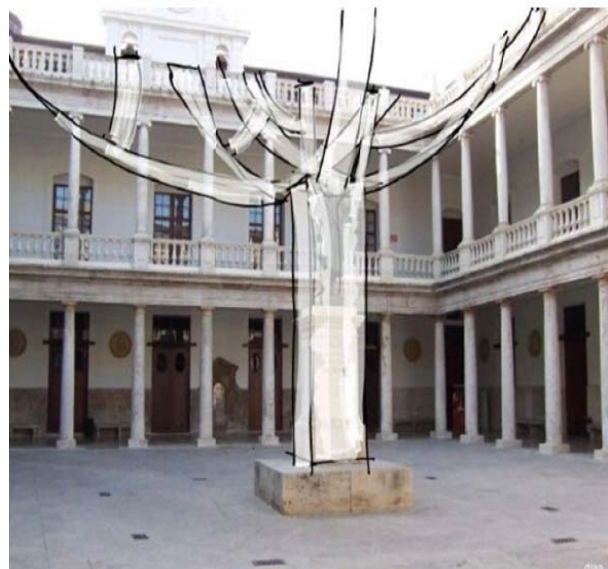

«Estudiant 1: Detestable. Un espectador mai no ha de formar part del drama. Quan la gent va a l'aquari no assassina les serps de mar ni les rates d'aigua, ni els peixos coberts de lepra, sinó que fa lliscar els ulls sobre els cristalls i aprèn.»

Federico García Lorca

El sacrifici per al renaixement d'una nova forma d'art no concebuda fins ara. El sacrifici per a satisfer el públic, l'única i veritable deïtat per al profeta, per a l'artista. Un públic que va devorar salvatgement el dia de l'estrena l'ofrena sense avenir-se a raons. Un públic que cent anys després es plantejarà la modernitat d'aquell acte col·lectiu de creació que van fer Stravinsky i Nijinsky quan tornaran a escoltar i gaudir de la nostra proposta escènica.

D'entrada, partim del fet que totes les etapes del cicle biològic humà estan presents en la música que Stravinsky plasma en «La

dansa de les adolescents», «El joc de les tribus rivals» o «L'evocació dels ancestres». *La consagració de la primavera* ens parla de grans cicles i petits cicles entrelaçats com els engranatges d'un rellotge que mouen la vida. El sacrifici, sens dubte, permet que es continuen movent, cosa que tanca el cercle i el dota de sentit en honor de la perpetuació de la vida cada primavera.

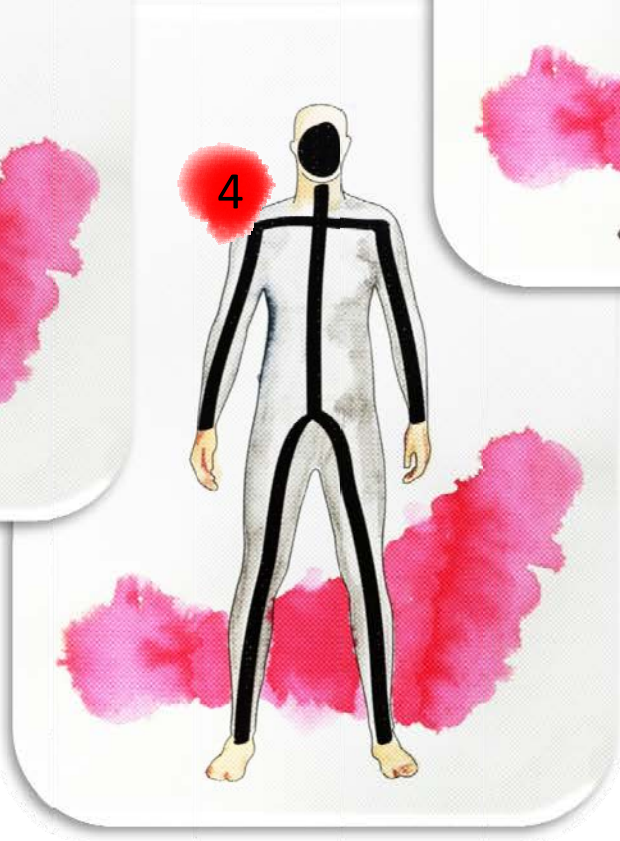
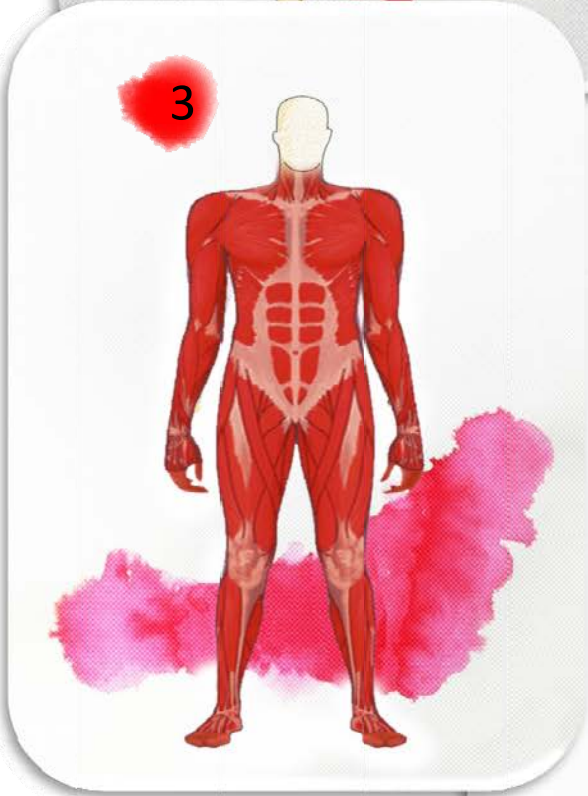
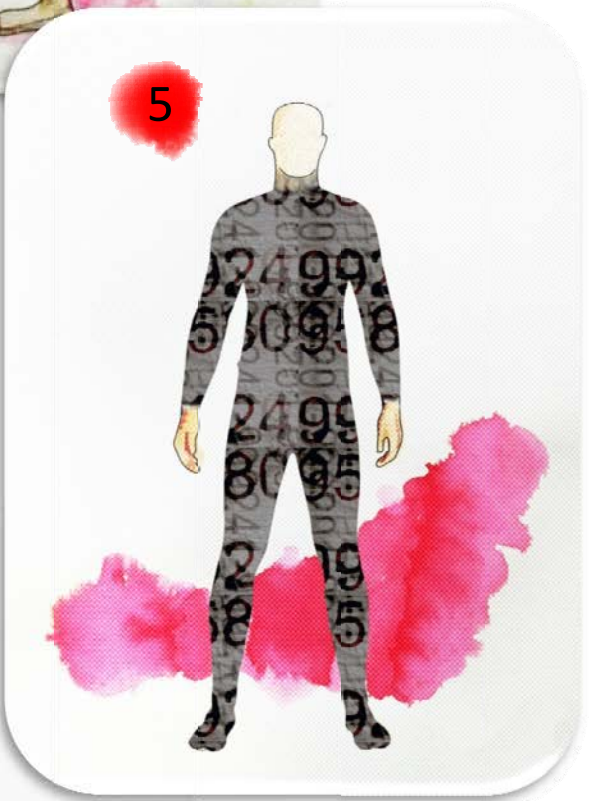
Així, en la nostra proposta artística ens estimem més parlar d'altres cicles, d'altres cercles imaginaris. I amb la perspectiva que ens atorguen més de cent anys de dansa moderna i contemporània, pretenem parlar dels cicles en l'art, del conegut esdevenir circular dels corrents artístics. Esdevenir també caracteritzat per dues forces en oposició: figuració enfront d'abstracció, que comporten la seua conseqüent destrucció i renaixement en la història de la dansa.

A més, la dialèctica circular que generen aquests dos pols oposats també es compon de nombrosos engranatges que els donen moviment: podríem parlar de la dualitat classicisme-contemporaneïtat, bloqueig-relaxació, emoció-racionalisme, narració-disgregació, etc. Aquest moviment intrínsecament humà ens porta a proposar des de la dramaturgia una profunda anàlisi de la dansa. La dansa parla de la dansa, dels seus orígens, de la seua història, de la seua evolució i de la seua projecció en el futur.

En definitiva, la narració de l'espectacle comença amb els orígens classicistes i realistes del ballet per donar pas a la dansa moderna i posteriorment a la contemporània. La seua evolució transita cap a territoris d'una abstracció formal i conceptual més gran que arriba fins avui. Tanmateix, volem anar més enllà i imaginar-nos-ne el futur. Si la nostra projecció és correcta, la dansa contemporània s'endinsarà en un mar cada vegada més abstracte i més allunyat de la representació formal per retornar a una figuració que represente el teixit emocional de l'ésser humà. I aquest és el nostre *sacrifici*: aconseguir que la dansa parle de si mateixa com a manifestació artística, parle de la seua evolució, dels seus anhels, del seu passat i del seu futur, però, sobretot, que ho diga ballant.

Tono Berti

Direcció Artística

3.3.- INTÈRPRETS:

Aquest projecte naix d'una proposta artística de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València, que planteja la idoneïtat de presentar al 2013, coincidint amb el centenari de la primera representació de *La consagració de la primavera*, en el festival SERENATES que organitza el Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València al claustre de la Nau, una producció pròpia en format de ballet tal com va ser concebut en l'estrena, però amb una perspectiva nova. El pas inexorable de cent anys en fan necessària una revisió artística i escènica que acoste el nostre espectacle a 2013.

Per a aquesta nova direcció artística es va decidir comptar amb Tono Berti, que ha revisat en profunditat el projecte i en aquests moments està fent la coordinació artística de totes les unitats que hi participen, que són moltes.

Així, igual que la nostra Orquestra és de caràcter formatiu i està formada íntegrament per estudiants, pensem que a l'hora de crear aquest espectacle podíem comptar amb una creació conjunta amb altres col·lectius d'igual caràcter formatiu de grau superior, per la qual cosa vam proposar (i van acceptar) participar-hi:

- Als alumnes del Conservatori Superior de Dansa, que s'encarregaran de la dansa.
- Als alumnes de l'Escola d'Arts i Superior de Disseny, que s'encarregaran del disseny, el vestuari, l'escenografia, l'atrezzo, els audiovisuals i el disseny gràfic.
- Als alumnes de l'IES del Cabanyal, que s'encarregaran de la perruqueria, el maquillatge i la caracterització dels ballarins.

Així doncs, podem dir que en aquest espectacle col·laboraran aproximadament dos-cents estudiants de grau superior de totes les branques creatives, que posaran en comú el treball coordinat pels seus professors amb la direcció artística per oferir una producció nova amb un objectiu formatiu i artístic comú.

A continuació presentem amb més detall una petita biografia de tots els participants:

L'any 1830 es va crear el Real Conservatorio de Música de María Cristina de Madrid, al qual es va incorporar també la dansa i la declamació. Les lleis van canviar amb els anys, però l'entusiasme per l'educació de la dansa va créixer constantment i amb força. Des d'aleshores la paraula «conservatori» té una atracció màgica. Estudiar dansa en un conservatori sempre ha tingut molt de prestigi. És un privilegi. Els conservatoris garanteixen serietat i a més tenen l'avantatge de proporcionar tots els estudis de la carrera de dansa sota el mateix sostre.

Al començament d'aquest segle es van crear cinc conservatoris d'estudis superiors de dansa a tot Espanya. El CSDV és un d'aquests centres d'elit que compleix els nous plans d'estudis europeus de Bolonya. Pertanyem a l'ISEACV (Institut Superior d'Estudis Artístics de la Comunitat Valenciana). Comptem amb una plantilla de vint-i-vuit professors altament qualificats que ofereixen una formació completa en ball flamenc, dansa espanyola, dansa clàssica i dansa contemporània, així com les assignatures teòriques respectives.

El CSDV ofereix dues especialitats: pedagogia de la dansa i coreografia i interpretació. Després de quatre anys d'estudis superiors, els nostres alumnes estan preparats per a iniciar una carrera per satisfer les actuals demandes artístic culturals en educació de la dansa, coreografia o com a intèrprets. Igualment, estan preparats per a la recerca i la gestió cultural de la dansa. Avui més que mai és important l'acostament de cultures. Les beques Erasmus fan possible aquest intercanvi de coneixements. Igual que nosaltres rebem alumnes d'altres països, tenim alumnes estudiant en diversos conservatoris europeus. L'objectiu del nostre Conservatori és formar bons professionals sol·licitats, reconeguts i valorats en el món de la dansa.

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Hilari Garcia Gázquez, director

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València fou creada l'any 1995, amb una plantilla de 80 joves alumnes, majoritàriament universitaris; l'edat mitjana dels seus integrants és de 20 anys i la seua finalitat és donar una formació d'alta qualitat en interpretació orquestral, amb professorat especialitzat per a cadascuna de les famílies instrumentals. Des de la seua creació fins a 2010 va estar dirigida per Cristóbal Soler i des de 2011 el seu Director Titular és Hilari Garcia.

A més, cal destacar que la seua activitat es realitza de manera estable amb dos assaigs setmanals al llarg de tot l'any acadèmic, cosa que li permet abordar amb solvència un repertori de gran dificultat i projecció. Entre les obres més destacades que l'orquestra ha interpretat fins ara cal destacar: *Éclairs sur l'au-delà* de Messiaen, *Háry János* de Kodály, *Petrouchka* i *L'Oiseau de feu* de Stravinsky, *El sombrero de tres picos*, de Falla, *Simfonia núm. 9* de Dvorák, *Tableaux d'une exposition* de Mussorgski, *Daphnis et Chloé* de Ravel, *The Planets* de Holst, *Scheherezade* de Rimski-Korsakov, *Messa da Requiem* de Verdi, etc. L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València ha realitzat nombrosos concerts en diferents auditoris, entre els quals destaquem el Palau de la Música de València, l'Auditori de Saragossa, el Palau de les Arts Reina Sofia de València, l'Auditori de Barcelona, , l'Austria Center Vienna, etc.

L'any 1997 va participar en diversos festivals internacionals, entre els quals cal destacar el FIMU (Festival Internacional de Música Universitària) que va tenir lloc a Belfort (França). Pel juliol de 1998 va participar en la XXVII edició del Concurs Internacional de Joves Orquestres realitzat a Viena (Àustria), on va obtenir el primer premi en la categoria d'orquestres simfòniques. Per l'abril de 2002 va fer una gira per Àustria i Eslovènia i va actuar, entre altres llocs, a l'auditori del prestigiós Mozarteum de Salzburg.

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València és membre de l'Associació Espanyola de Joves Orquestres (AEJO) i de la Xarxa Europea d'Orquestres Universitàries (ENUO).

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la Fundació General de la Universitat de València i el Santander.

ESCOLA D'ARTS I SUPERIOR DE DISSENY DE VALÈNCIA

L'Escola d'Art i Superior de Disseny de València és un centre d'ensenyament qualificat en els àmbits del disseny, la creació i les arts plàstiques.

Al llarg dels seus més de cent cinquanta anys d'història, l'Escolaha adoptat diversos plantejaments pedagògics, sempre centrats en l'ensenyament directe i pràctica del taller.

Va tenir diversos noms (Escola d'Arts i Oficis), però sempre ha comptat amb el treball continuat d'un equip de professionals i professors que participen en un ensenyament que està en relació amb l'entorn social, productiu i cultural.

A les seues aules s'han format gran part dels professionals del disseny valencià.

L'Escolad'Arts i Superior de Disseny de València és un centre públic dependent de la Generalitat Valenciana.

En el projecte de *La consagració de la primavera* participaran els alumnes del grau de disseny, que s'encarrega de la formació qualificada dels professionals del disseny i és l'únic títol oficial de grau de disseny a Espanya.

IES EL CABANYAL

L'Institut d'Ensenyament Secundari del Cabanyal col·labora en el projecte amb la participació dels alumnes i els professors dels nous cicles formatius de grau superior, en concret, el d'assessoria d'imatge personal i el d'estètica.

Els alumnes dissenyaran la caracterització i s'encarregaran de la perruqueria i el maquillatge dels ballarins.

4.- MARÍA DEL MAR BONET

El 30 de juliol de 2012 el Consell de Govern de la Universitat de València li atorgà a la cantautora Maria del Mar Bonet la medalla de la Universitat de València, per l'ampla tasca de difusió i promoció de la música popular mediterrània i del nostre patrimoni cultural al llarg de més de 45 anys de brillant trajectòria artística.

En un curtet acte previ a l'inici del seu concert, el Rector le farà **Lliurament de la Medalla de la Universitat de València**.

4.1.- PROGRAMA:

Maria del Mar Bonet canta a Bartomeu Rosselló-Pòrcel. FIRA ENCESA

FIRA ENCESA

**Maria del Mar Bonet canta Bartomeu Rosselló-Pòrcel
(1913 – 2013) centenari del
naixement del poeta**

Coincidint amb l'any del centenari del naixement del poeta mallorquí Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Maria del Mar Bonet edita un nou treball discogràfic que recull tots els enregistraments de les cançons que, a partir dels poemes de l'obra de Rosselló-Pòrcel, ha musicat i publicat. Amb el títol FIRA ENCESA, reivindica una vegada més la figura del poeta que més lligam té amb la seva llarga carrera.

Completen aquest recorregut altres títols d'altres poetes, imprescindibles per entendre l'obra de la cantant, com ara Miquel Costa i Llobera, Vicent Andrés Estellés o Ovidi Monllor.

Maria del Mar Bonet cantarà entre d'altres, els següents títols:

<i>Inici de campana</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>Sonet</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>A Mallorca, durant la guerra civil</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>Ronda amb fantasmes</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>Pluja en el jardí de l'Ateneu</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>Poques paraules surten...</i>	Bartomeu Rosselló - Pòrcel / Maria del Mar Bonet (1913 – 2013) (1947-)
<i>Cançó de na ruixa mantells</i>	Miquel Costa i Llobera / Maria del Mar Bonet (1854-1922) (1947-)
<i>Les illes</i>	Vicent Andrés Estellés / Maria del Mar Bonet (1924-193)
<i>Estrofa al vent</i>	Ovidi Monllor (1942-1995)
<i>Homenatge a Teresa</i>	Ovidi Monllor (1942-1995)
<i>El pi de formentor</i>	Miquel Costa i Llobera / Maria del Mar Bonet (1854-1922) (1947-)

Maria del Mar Bonet, veu, guitarra i *cuatro*
Dani Espasa, piano i acordió

4.2 INTÉRPRETS:

MARIA DEL MAR BONET

Cantautora (Palma de Mallorca, 1947)

El 1967 es va incorporar a *Els setze jutges* com a catorzena membre del col·lectiu per influència del seu germà, Joan Ramon Bonet, que n'era l'onzè component. També el 1967 es va publicar el seu primer disc, amb quatre temes populars de Menorca, que van obrir una de les seves principals línies de treball: la divulgació de cançons tradicionals autòctones. El 1968 va enregistrar un altre disc senzill, en què destacava "Què volen aquesta gent", la cançó que el franquisme li va prohibir durant més temps. També el 1968 va entrar a *El grup de folk* i va

participar com a actriu en dues obres de teatre: *Vent de garbí i una mica de por*, de Maria Aurèlia Capmany, i *La nau* de Josep Maria Benet i Jornet. El 1970 va iniciar la seua projecció a l'estranger, on des de llavors ha actuat de manera regular i ha triomfat com una de les grans veus de l'àrea de la mediterrània. El 1971 va obtenir un important èxit en el mercat espanyol amb un disc que contenia "L'àguila negra", adaptació al català de la coneguda cançó Barbara. El 1972 va cantar per primera vegada a la plaça del Rei de Barcelona, on des de llavors ha ofert diversos concerts cada estiu. El 23 d'abril de 1997 va celebrar trenta anys de vida professional amb un recital al Palau Sant Jordi de Barcelona en el qual van intervenir Manuel Camp, Joan Manuel Serrat, Catherine Allard, Joan Ramon Bonet, Nena Venetsanou, Paco Cepero, Lautaro Rosas, Ensemble de Musique Traditionnelle de Tunis, Martirio, Lluís Llach i la Coral Universitària de les Illes Balears. Ha enregistrat discos amb la participació de Biel Majoral, Francesc Pi de la Serra, Alan Stivell, Al Tall, Jordi Sabatés, l'Orquestra de Joventuts Musicals de Tunis, i Ars Ensemble, entre altres. Ha col·laborat en discos d'Enric Barbat, Marina Rosell, Lluís Llach, Manel Camp, María Dolores Pradera, Josep Tero, Trullars, Feliu Gasull, Companyia Elèctrica Dharma, Hèctor Vila, la&Batiste, Amancio Prada, Loquillo, Adrià Puntí, Uxía, Joan Pons, Mikis Theodorakis, Luis Delgado, Joan Valent i Kepa Junkera, entre altres. Ha treballat amb Nacho Duato i Catherine Allard en espectacles de dansa que han posat en escena cançons del seu repertori. Ha col·laborat amb Milton Nascimento, Zülfü Nivaneli i Mikis Theodorakis, entre altres artistes de prestigi internacional. Atreta per estils musicals molt diversos, del jazz al rock, ha consolidat una proposta molt eclèctic en què musicalment és recognoscible la seva arrel balear. Ha exposat en algunes ocasions una mostra dels seus dibuixos i les seves pintures, fruit de la seua formació en arts plàstiques.

Xevi Planas

Diccionari de la Música Catalana, Valenciana i Balear

DANI ESPASA

Nascut a la Canonja, estudià música als Conservatoris de Tarragona i Barcelona, i arquitectura en l'E.T.S.A. de Barcelona. Ha treballat com compositor, pianista i director musical de teatre, dansa i televisió (TV3 i TVE). Col·laborador de Lídia Pujol i de Maria del Mar Bonet. Ha dirigit l'ensemble de música contemporània Bcn216, i ha estrenat i enregistrat peces per a piano del compositor Joan Albert Amargós. Des de 2003 és pianista i clavicembalista col·laborador de l'Orquesta

Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Treballa amb l'Academia 1750, Mala Punica, La Hispanoflamenca, Les sacqueboutiers de Toulouse y La Caravaggia. Ha actuat en prestigiosos festivals de música i sales de concerts d'Europa, Amèrica i Àsia. Des del 2005 és director de «Vespres d'Arnadí»

5.- CAPELLA DE MINISTRERS.

5.1.- PROGRAMA:

AMORS E CANSÓ

Berenguer de Palou

(...1164...)

Minno amor – CSM 29
Ab la fresca clardat
De la gensor qu'om vey'
Virelai – CSM 173
Aital dona cum ieu sai
Tant m'abelis joys et amors et chants

Ponç d'Ortafà

(c1184-1246)

Si ai perdut mon saber
Foia – CSM 166

Guiraut Riquier

(c1254-1292)

Pus astres no m'es donatz
Lai – CSM 139/183

Ms. Anònim St Joan de les Abadesses

Era us preg
S'anc vos ame
Amors, merce no sia

Matieu de Caersí

(...1276...)

Rotundellus - CSM 105
Planh a la mort de Jaume I, València 26 de juliol de 1276
Tant suy marritz (Contrafactum)

CAPELLA DE MINISTRERS

Pilar Esteban, mezzo

David Antich, flautes

Carles Magraner, viola/rabel

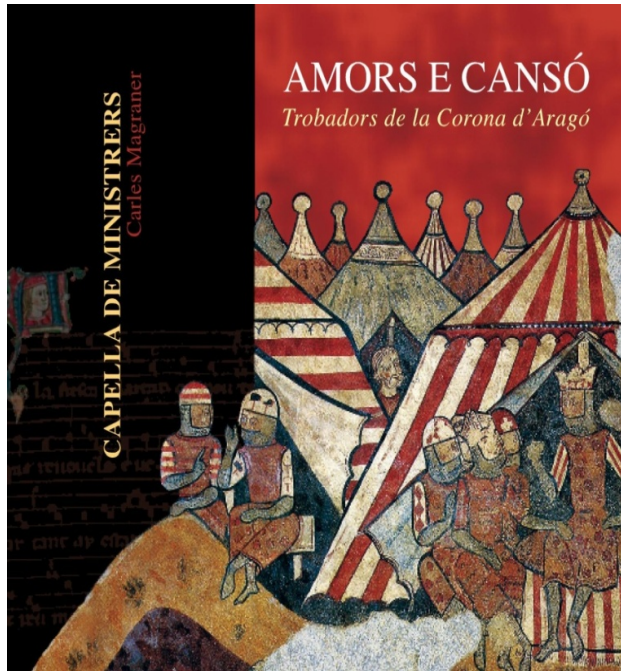
Juan Manuel Rubio, salteri/ud/arpa/viola de roda

Pau Ballester, percussions

5.2.- BREVE COMENTARIO AL PROGRAMA:

AMORS E CANSÓ

Trobadors de la Corona de Aragón

Els trobadors van ser poetes-músics, l'activitat poètica i musical dels quals es va desenvolupar principalment entre les corts europees occidentals, especialment en la França dels segles XII i XIII així com en l'antiga Corona d'Aragó. Amb els trobadors, la música i la poesia es van combinar al servei de l'ideal de l'amor cortesà sent l'amor/desamor el tema principal en la poesia trobadoresca, i la necessitat d'expressar-lo musicalment du a l'establiment de diversos gèneres (cansó, pastorel.les, albaades...).

Capella de Ministrers ens proposa un suggeridor viatge a l'època medieval de la mà de trobadors com Berenguer de Palou o Ponç d'Ortafà i obres de Sant Joan de les Abadesses.

5.2 INTÈRPRETS:

CAPELLA DE MINISTRERS **Carles Magraner, director**

Des de la seua creació l'any 1987, el grup Capella de Ministrers, sota la direcció de Carles Magraner, ha dut a terme una tasca investigadora i musicològica a favor del patrimoni musical espanyol, des de l'època medieval fins al segle XIX. El resultat, transformat en

testimoni musical, conjuga a la perfecció tres factors clau: el rigor històric, la sensibilitat musical i, molt especialment, un incontenible desig d'expressar i comunicar les seues pròpies experiències.

L'activitat concertística de la formació ha sigut molt intensa des de l'inici de la seua activitat i ha recorregut les millors sales de música d'Espanya: Auditori Nacional d'Espanya, Palau de la Música de València, Palau de la Música Catalana, etc. Així mateix, ha participat en molts festivals, entre els quals cal destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (amb la recuperació de l'òpera *Los elementos* d'Antonio Lliteres), Festival de Teatro Clásico de Almagro, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Los Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música y Danza de Granada i Festival de Música Religiosa de Cuenca, Serenates a l'Universitat (Valencia), Festival Are More (Vigo), Festival Medieval de Elche, entre altres.

No obstant això, la seua projecció també és internacional. Ha fet gires de concerts i ha participat en festivals de països com França, Bèlgica, Romania, Portugal, Holanda, Egipte, Itàlia, Alemanya, Marroc, Anglaterra, Polònia, Tunísia, Xile, Portugal, Grècia, Argentina, Brasil, EUA, Mèxic, Finlàndia, Àustria, Cuba, Croàcia, Xina, Algèria, Suècia, Noruega, Suïssa, Eslovènia, República Txeca, Lituània, etc. [2] [2]

Va actuar en maig de 2008 en la inauguració de la *Casa de la Lengua Española* en Rodes, presidida por S.M. La Reina Donya Sofia en viatge oficial. Eixe mateix any el grup va participar en l'acte oficial d'homenatge al rei Jaume I al Monestir de Poblet, amb motiu del 800 aniversari del seu naixement.

Esta trajectòria d'estudi i recuperació de la música antiga ha quedat arrellegada en els 44 discos que ha gravat per a EGT, Blau, Auvidis i CDM, segell discogràfic exclusiu de Capella de Ministrers, que ha obtingut molt bones crítiques per part de la premsa especialitzada, a més de premis i distincions entre els quals destaquen Millor Producció Discogràfica atorgat pel Ministeri de Cultura, Premi Important de l'editorial Premsa Valenciana, i el Premi Cívic 2008 d'Almussafes -Ribera Baixa.

La seua activitat ha anat més enllà del que és estrictament musical: ha fet incursions en les arts escèniques en col·laboració amb directors reconeguts com Àlex Rigola, Juli Leal, Vicent Genovés, Jaume Martorell i Bigas Luna; amb coreògrafs com Santiago

Sempere, amb el Cor de la Generalitat Valenciana, i amb músics d'unes altres disciplines com Joan Enric Lluna o Miguel Marín. Ha recuperat la versió escenificada de la sarsuela inèdita *La madrileña* de Vicente Martín i Soler, el primer *Oratorio Sacro* espanyol, i una aproximació històrica a la interpretació del drama en dues parts per a la Festa de l'Assumpció de la Verge Maria d'Elx. La seua música del *Cant de la Sibil·la* forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Son de mar*, de Bigas Luna. Este treball va suposar l'inici d'una relació professional amb el director català, que l'any 2003 va requerir la participació de Capella en l'adaptació de les *Comedias bárbaras*, de Valle-Inclán, en la clausura de la II Biennial de València.

Les ajudes institucionals que, des de fa anys, són constants per part de l'Institut Valencià de la Música de la Generalitat Valenciana i de l'INAEM del Ministeri de Cultura, permeten que hui siga una realitat la seua difusió discogràfica i concertística a nivell nacional i internacional. La Universitat de València, per la seua banda, patrocina les activitats d'investigació, recuperació i difusió del patrimoni musical dutes a terme per Capella de Ministrers.

Col·laboracions: Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música del Ministerio de Cultura, Agencia Española de Cooperación Internacional del Ministerio de Asuntos Exteriores, Embajada de España en Grecia, Instituto Valenciano de la Música, Corts Valencianes, Acadèmia Valenciana de la Llengua, Diputación Provincial de Alicante, Diputación Provincial de Valencia, Ayuntamiento de Gandía, Institut Europeu de la Mediterrànea, Instituto Cervantes de Madrid, Instituto Cervantes de Argel, Instituto Cervantes de Lyon, Instituto Cervantes de Toulouse, Universitat de València, Universitat Jaume I de Castelló, CAM - Obra Social, Caja Burgos - Obra Social, Fundació Bancaixa.

[www.capellademistrers.es]

**6. ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
(secció de càmera)**

6.1.- PROGRAMA:

Les escoles barroques europees

I

Abdelazer (suite) _____ Henry Purcell
(1659-1895)

- I *Rondó*
- II *Ària*
- III *Minuet*

Concert per a dues violes en sol major, TWV 52:G3 _____ Georg Philipp Telemann
(1681-1767)

- I *Largo*
- II *Allegro*
- III *Andante*
- IV *Presto*

Guillem Selfa Oliver, viola I/**José Garcés Andrés**, viola II

Concert per a dos violoncel·ls en sol menor, RV 531 _____ Antonio Vivaldi
(1678-1741)

- I *Allegro*
- II *Largo*
- III *Allegro*

Miriam Jiménez Cleries, violoncel·l I/**Olga Blazquez Hernández**, violoncel·l II

II

Concert per a dos violins en re menor, BWV 1043 _____ Johann Sebastian Bach
(1685-1750)

- I *Vivace*
- II *Largo, ma non tanto*
- III *Allegro*

Àngel Campos Requena, violí I/**Guillem Gadea Salom**, violí II

**Concert per a quatre violins en si menor, RV 580
(L'estro armonico, op. 3)** _____ Antonio Vivaldi
(1678-1741)

- I *Allegro*
- II *Largo*
- III *Allegro*

Pablo Benavent Roig, violí I/ **Miquel Morera Ortells**, violí II
Eva Tormos García, violí III/**Cristina Gassó Bustos**, violí IV
Javier Caballero Ros, clavicèmbal
Hilari Garcia Gázquez, director

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València fou creada l'any 1995, amb una plantilla de 80 joves alumnes, majoritàriament universitaris; l'edat mitjana dels seus integrants és de 20 anys i la seua finalitat és donar una formació d'alta qualitat en interpretació orquestral, amb professorat especialitzat per a cadascuna de les famílies instrumentals. Des de la seua creació fins a 2010 va estar dirigida per Cristóbal Soler i des de 2011 el seu Director Titular és Hilari Garcia.

A més, cal destacar que la seua activitat es realitza de manera estable amb dos assaigs setmanals al llarg de tot l'any acadèmic, cosa que li permet abordar amb solvència un repertori de gran dificultat i projecció. Entre les obres més destacades que l'orquestra ha interpretat fins ara cal destacar: *Éclairs sur l'au-delà* de Messiaen, *Háry János* de Kodály, *Petrouchka* i *L'Oiseau de feu* de Stravinsky, *El sombrero de tres picos*, de Falla, *Simfonia núm. 9* de Dvorák, *Tableaux d'une exposition* de Mussorgski, *Daphnis et Chloé* de Ravel, *The Planets* de Holst, *Scheherezade* de Rimski-Korsakov, *Messa da Requiem* de Verdi, etc.

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València ha realitzat nombrosos concerts en diferents auditoris, entre els quals destaquem el Palau de la Música de València, l'Auditori de Saragossa, el Palau de les Arts Reina Sofia de València, l'Auditori de Barcelona, l'Austria CenterVienna, etc.

L'any 1997 va participar en diversos festivals internacionals, entre els quals cal destacar el FIMU (Festival Internacional de Música Universitària) que va tenir lloc a Belfort (França). Pel juliol de 1998 va participar en la XXVII edició del Concurs Internacional de Joves Orquestres realitzat a Viena (Àustria), on va obtenir el primer premi en la categoria d'orquestres simfòniques. Per l'abril de 2002 va fer una gira per Àustria i Eslovènia i va actuar, entre altres llocs, a l'auditori del prestigiós Mozarteum de Salzburg.

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València és membre de l'Associació Espanyola de Joves Orquestres (AEJO) i de la Xarxa Europea d'Orquestres Universitàries (ENUO).

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la Fundació General de la Universitat de València i el Santander.

HILARI GARCIA GÁZQUEZ, Director

Naix a la Pobla Llarga en 1975. Compagina els estudis musicals de viola i piano amb els estudis de Filologia a la Universitat de València, on es llicencia amb premi extraordinari. Posteriorment ingressa, per oposició, en el cos de professors d'ensenyament secundari i batxillerat en l'especialitat de Llengua i literatura, cosa que el condueix, poc després, a treballar com a tècnic lingüístic en la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana.

Prosegueix la seua dedicació musical en el camp de la composició amb els professors Javier Costa, César Cano i Emilio Calandín, i assisteix a diferents cursos relacionats amb aquesta disciplina impartits per Marian Didu i Rainer Bischof. Té compostes i editades obres per a cor i distintes formacions instrumentals, i ha guanyat diversos premis de composició de música coral com el "Matilde Salvador" o el "Ciutat de Reus".

Inicia les seues activitats com a director d'orquestra amb el mestre Cristóbal Soler i l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València. Posteriorment obté el títol superior de Direcció d'orquestra, també amb premi extraordinari, al Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo", on estudia amb els mestres Manuel Galduf i Eduardo Cifre.

Entre els anys 2008 i 2009 amplia la seua formació musical a l'Haute École de Musique de Ginebra (Suïssa) i al seu Centre de Musique Ancienne (CMA). Durant la seua estada a Ginebra treballa amb els mestres Celso Antunes (Direcció de cor), Laurent Gay (Direcció d'orquestra), Nicolas Bacri (Composició i Orquestració) i Leonardo García Alarcón (Música antiga i barroca),

ahora que assisteix a diferents classes magistrals de mestres prestigiosos com Simon Rattle, Jorma Panula, Marek Janowski o Charles Dutoit.

Ha sigut director assistent de la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana (JOGV) i de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València (OFUV) i ha dirigit diverses orquestres nacionals i internacionals com l'Orquestra Simfònica del Teatre Chapí de Villena, l'Orquestra Sinfónica de Albacete (OSA), l'Orquestra de Córdoba, l'Orquestra Filarmónica de la Universidad Nacional de México (OFUNAM), la Symphony Orchestra RWCMD de Cardiff (Regne Unit), l'Orchestre Symphonique HEM Genève (Suïssa) i, recentment, la Palestine Youth Orchestra (PYO), la Joven Orquestra Nacional de España (JONDE) i Joven Orquestra y Coro de Centro América (JOCCA).

A hores d'ara pertany, també per oposició, al cos de professors de música i arts escèniques, en l'especialitat d'Orquestra i, des de 2011, és director titular de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València.

7.- ORFEÓ UNIVERSITARI DE VALÈNCIA

CREENCES MODERNES...

<i>Requiem</i> _____	Giacomo Puccini (1858-1924)
<i>Fair in face</i> _____	Healey Willan (1880-1968)
<i>Ave Maria</i> _____	Igor Stravinsky (1882-1971)
<i>Media vita</i> _____	Michael McGlynn (1964-)

HI HA PARAULES QUE DIUEN ALGUNA COSA ENCARA.....

<i>La balanguera</i> _____	Amadeu Vives (1871-1932)
<i>Tantarantan</i> _____	Matilde Salvador (1918-2007)
<i>Do de l'amor</i> _____	Matilde Salvador
<i>Cançó de la sabatera</i> _____	Josep Vila (1966-)
<i>Nocturn del castell</i> _____	Luis Blanes (1929-2009)

BEN LLUNY I BEN A PROP...

<i>Jacinto Chiclana</i> _____	Astor Piazzolla/Arr. L. Cangiano (1921-1992) (1951-1997)
<i>Volver</i> _____	Carlos Gardel/Arr. V. Tabbush (c. 1890-1935)
<i>Muerte del ángel</i> _____	Astor Piazzolla/Arr. N. Zadoff (1952-)
<i>Resurrección del ángel</i> _____	Astor Piazzolla/Arr. J. Zentner
<i>Cantos nativos dos indios Krao</i> _____	Marcos Leite (1953-2002)

VIVA VERDI!

<i>Vedi! Le fosche notturne (Il Trovatore)</i>	Giuseppe Verdi (1813-1901)
<i>Coro di zingarelle (La traviata)</i>	Giuseppe Verdi
<i>Va pensiero (Nabucco)</i>	Giuseppe Verdi
<i>Brindisi(La traviata)</i>	Giuseppe Verdi

Saray García, soprano

Jesús Navarro, tenor

Giorgio Celenza y Antonio Sabuco, baríton

Àngela Traver, viola

Francisco Sanchis y Miguel Ángel Rodríguez, percussió

Rubén Sánchez, piano

Cristina Carrascosa, Laura Bailén, Pedro Ruiz i Víctor Cabañero, mestres de corda

Jaime Flors, ajudant de direcció

ORFEÓ UNIVERSITARI DE VALÈNCIA

FRANCESC VALLDECABRES, direcció musical

7.2.- INTÈRPRETS:

ORFEÓ UNIVERSITARI DE VALÈNCIA

Fundat el 1947 per Jesús Ribera Faig, està format per estudiants, graduats i professors de la Universitat de València i de la Universitat Politècnica de València. Des de 1972 fins al desembre de 1997, va estar sota la direcció musical d'Eduardo Xifre Gallego i, des del gener de 1998 fins a l'octubre de 2004, sota la direcció de Josep Ramon Gil-Tàrrega. Des del 2005 fins al 2011, el director ha estat Constantino Martínez Orts, i des del gener de 2012 el director titular és Francesc Valdecabres Sanmartín.

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la FGUV i el Banco Santander, i gràcies a la col·laboració de la UV, la UPV, l'Institut Valencià de la Música i l'Ajuntament de València.

Com a cor universitari destacat, tant en l'àmbit nacional com internacional, l'Orfeó Universitari de València ha obtingut el primer premi en totes les edicions del Concurs Nacional de Cors Universitaris i ha estat seleccionat entre els millors del món per participar en els festivals internacionals de cors universitaris celebrats a Lille (1956), Nova York (1965), Coïmbra (1973), Manila (1979), Roma (1984), Poznan (2003), etc. Ha aconseguit premis en els concursos de Llangollen i Knocke, i el 1984 el primer premi en el Concurs Internacional de Cors Universitaris celebrat a Pardubice (República Txeca). En aquest festival va obtenir el 1988 el premi al millor cor en les seues deu edicions i hi va ser invitat com a cor d'honor el 1994. Ha estat guardonat amb el premi del jurat en el Festival Vivace 2001 de Veszprém (Hongria), amb la medalla de plata per a cor mixt en els Choir Olympic Games 2006 de Xiamen (Xina) i amb el primer premi d'havaneres i del públic en el LIII Certamen Internacional d'Havaneres de Torrevella 2007.

Ha realitzat gires per França, Alemanya, Itàlia, Bèlgica, Suïssa, la República Txeca, Hongria, Àustria, Portugal, Rússia, els EUA, l'Índia, Filipines, la Xina, etc. Ha enregistrat discos de música coral dels estils més variats i posseeix la màxima condecoració universitària amb caràcter col·lectiu i la Fulla de Llorer de la Cultura de l'Associació Valenciana de la Premsa.

Durant el curs 2007-2008, l'Orfeó Universitari de València va commemorar el 60 aniversari de la seua fundació i, al mateix temps, de treball musical sense interrupció, la qual cosa el convertia en l'agrupació universitària més antiga d'Espanya. En reconeixement d'aquesta tasca, va ser guardonat amb la Distinció de l'Orde de Jaume I l'any 2008, l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana a l'octubre de 1997 i la Medalla d'Or de la ciutat de València al juny de 1998; així mateix, es va reconèixer la seua brillant trajectòria en les universitats valencianes amb la concessió de la Medalla de la Universitat de València i la Medalla de la Universitat Politècnica de València. En reconeixement de la seua trajectòria i importància en la cultura musical valenciana, se li va atorgar, el 2010, la Medalla al Mèrit en les Belles Arts per la Reial Acadèmia de Sant Carles de València.

FRANCESC VALLDECABRES SANMARTÍN

Quart de Poblet (l'Horta, València, 1980). Va començar els estudis a l'Escola Coral de Quart de Poblet amb C. Contreras i els va continuar al Conservatori de València, on va obtenir les titulacions de Piano (M. Álvarez-Argudo, E. Baró), Composició (F. Tamarit, R. Pastor), les titulacions superiors de Direcció d'Orquestra (M. Galduf, Premi Extraordinari), Direcció Coral (E. Cifre, Menció d'Honor), Improvisació-Acompanyament (E. Montesinos, Menció d'Honor) i va estudiar Clave amb R. Madrid i V. Ros. Va fer el màster d'Estètica i Creativitat per la Universitat de València i actualment realitza un màster de Direcció Coral al Conservatori de Rotterdam (W. Mandemaker).

Va completar la formació en cursos i classes de Direcció amb S. Mas, J. L. Martínez, M. Noone, D. Ham, N. Nozzy, L. Tao, L. Vilamajó, H. Leenders i P. Vañó; de Música Antiga i Clave amb C. García-Bernalt, N. Peres da Costa, M. L. Cortada, M. Schultheiss, M. Molina, C. Mena, i d'Improvisació amb E. Molina i R. Belda. Ha estat seleccionat per a

realitzar dos *master class* de direcció impartides per F. Brüggen amb l'Orchestra of the 18th Century i per A. van Beek amb l'Orchestre d'Auvergne.

Ha col·laborat com a continuista, pianista i corepetidor amb Laurens Collegium Rotterdam, Turiae Camerata, Capella Saetabis (amb la qual ha enregistrat tres discos de barroc valencià com a continuista i director assistent, i un altre amb "Les Consolations" de J. J. Rousseau per a la UJI, la UA, la SEdeM i el MuVIM), Laurenschor Rotterdam, Ensemble Cabanilles, Codarts Chamber Choir, Ars Musicae Mallorca, La Escaramuza, Orquestra Ciutat de Torrent, Orquestra del Conservatori Superior de Música de València, Capella de Sant Esteve, l'Almodí Cor de Cambra, i solistes com J. Gericó, P. Moral, A. Barba, etc. És continuista del grup Música Trobada, amb el qual ha enregistrat com a director el disc *Joan Cabanilles, la música d'un temps* (ASSISI, IVM).

És director de l'Orfeó Universitari de València des de 2012. Ha estat director de l'Orfeó d'Aldaia (actualment, n'és director del 40 aniversari), la Coral de la Universitat Alacant i el Grup, i director assistent del Cor Jove dels Països Catalans. Interessat pel patrimoni valencià, ha transcrit i recuperat nombroses obres del segle XVIII, amb una atenció especial a P. Fuentes (1721-1768), els seus misereres i les seues nades.

En la vessant pedagògica, ha compost, juntament a J. Blanch, el conte musical per a narrador, cor i orquestra *El fumigador d'estreles* (estrenat al Palau de la Música de València el 2005); ha format part de l'equip de direcció musical en gravacions com la *Suite de Nadal* de J. Debón, *Cançons de Nadal 3* de la Conselleria d'Educació o les Audicions per a Escolars de l'Auditori de Torrent (2001-2010). És coautor, juntament amb Fina Guasp i Ferrer Ferran, dels llibres de llenguatge musical *Fortíssimo* (Rivera Editores). Durant el curs 2010-11, va treballar com a professor de Cor al Conservatori de Rotterdam. Pertany, per oposició, al cos de professors de Música i Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana en les especialitats de Llenguatge Musical (2004) i Cor (2008). Actualment és professor del Conservatori Professional de València.

8. ERIKA ESCRIBÁ, soprano y CARLOS APELLÁNIZ, piano
--

8.1.- PROGRAMA:

DE NIT...Ravel, Debussy, Poulenc

I

Cinq melodies populaires Grecques Maurice Ravel /text Michel Dimitri Calvocoressi
(1875 – 1937) (1877-1944)

- I *Le Réveil de la mariée*
- II *La-bas vers l'église*
- III *Quel galant*
- IV *Chanson des cueilleuses de lentisques*
- V *Tout gai*

Reflets dans l'eau Claude-Achille Debussy
(1862-1918)

Proses lyriques Claude-Achille Debussy
(1862-1918)

- I *De Rêve*
- II *De soir*
- III *De fleurs*

Quatre chansons pour enfant Francis Poulenc / text Jean Nohain
(1899 - 1963) (1900-1981)

- I *Monsieur Sans-Sonci, il fait tout lui-même*
- II *Le petit garçon trop bien portant*
- III *Nous voulons une petite soeur*

II

Romance (de "Mélodies de Jeunesse") Claude-Achille Debussy/ text Paul Bourget
(1862-1918) (1852-1935)

Mandoline (de "Mélodies de Jeunesse") Claude-Achille Debussy/ text Paul Verlaine
(1862-1918) (1844-1896)

Poissons d'or Claude-Achille Debussy
(1862-1918)

Cinq poèmes Francis Poulenc /text Max Jacob
(1899 - 1963) (1876-1944)

- I *Chanson Bretonne*
- II *Cimetière*
- III *La Petite Servante*

- IV *Berceuse*
- V *Souric et Mouric*

Deux poèmes.

Francis Poulenc /text Louise Aragon
(1899 - 1963) (1897-1982)

- I C.
- II *Fetes galantes*

Non monsieur mon mari
(òpera " *Les mamelles de Tiresias*" , Acte I)

Francis Poulenc
(1899 - 1963)

ERIKA ESCRIBÀ ASTABURUAGA, soprano
CARLOS APELLÁNIZ, piano

8.2.- INTÉRPRETES:

ERIKA ESCRIBÀ ASTABURUAGA, soprano

Va estudiar cant al Conservatori Superior de València amb la soprano Gloria Fabuel, on va obtenir el Premi Extraordinari. Va perfeccionar la seua formació amb Ernesto Palacio i Ileana Cotrubas. Va ser seleccionada per l'Accademia Santa Cecilia di Roma sota la guia de Renata Scottò. Va ser becada per l'Académie Musicale de Villecroze i va fer cursos amb Dalton Baldwin, Lorraine Nubar i Christophe Rousset.

Guanyadora de concursos internacionals a Espanya i França, va obtenir el *Primer Premi de la Premsa del Concours International de Musique de Chambre de Lió*. Va debutar a Catalunya amb **Manon** de **Massenet** després d'obtenir el *Primer Premi del Concurs Mirna Lacambra* i ha interpretat **Norina** de **Don Pasquale** de **Donizetti** al Teatro Real de Madrid.

Ha participat en prestigiosos festivals i sales de concert, com el Teatro Real de Madrid, el Palau de les Arts i el Palau de la Música de València, l'Òpera de la Corunya, el Palau d'Aranjuez, la Chapelle Royale de Versailles, el Wigmore Hall de Londres, l'Auditorio Parco della Musica de Roma, l'Òpera de Lió, l'Opéra Royal de Versailles i en festivals com Leo Brouwer de l'Havana, l'Abadia de Saint-Michel a Thiérache de França, el Festival Bilbao Ars Sacrum, la Setmana de Música Religiosa de Conca, Daroca, Peníscola, Alcázar de Sevilla, Aranjuez a Espanya, Internazionale Rieti d'Itàlia, Oude Muziek d'Utrecht (Holanda), entre d'altres.

El seu repertori inclou des de la música antiga fins als compositors contemporanis, amb predilecció per la melodia francesa, els lieder, la cançó espanyola, el repertori barroc, la sarsuela barroca i l'òpera francesa i italiana.

Dirigida per Christophe Rousset, ha realitzat gires de concerts amb Les Talens Lyriques cantant **Leçons de Ténèbres** de **Marc-Antoine Charpentier**, **Histoires Sacrées** de **Giacomo Carissimi** i **Charpentier**, àries i duets de **Mozart** i interpreta el paper d'**Oberto** de l'òpera **Alcina** de **Haendel**.

Dels seus concerts recents, cal destacar **Rèquiem** de **Verdi**, el recital "**Voces de nuestras tierras**" i el concert barroc "**No he de enmudecer**" al Palau de la Música de València; Exultate Jubilate i Messies de Haendel juntament amb l'Orquestra la Dispersione i East Europe Chamber Ensemble. Ha participat en els Festivals Internacionals d'Aranjuez, Daroca, Alcázar de Sevilla, Petrer, Tàrrrega d'Espanya, Rieti d'Itàlia i Leo Brouwer de l'Havana (Cuba) on va realitzar l'estrena mundial de l'obra **Hai-kus**, que el compositor **Leo Brouwer** li va dedicar el 2012. Pròximament realitzarà recitals d'òpera a l'Auditori d'Alacant i en diversos auditoris de Dinamarca; recital amb clave a l'Eglise Réformée de l'Oratoire du Louvre de París; concert

homenatge a Poulenc a Pàdua (Itàlia); *Histoires sacrées* de Carissimi sota la direcció de C. Rousset a Dortmund, recitals de guitarra i veu a Croàcia juntament amb Edin Karamarov, etc.

Ha realitzat gravacions amb la Joven Orquesta Nacional de España, el Collegium Instrumentale, l'Orquestra Dispersione i la Capella de Ministrers.

CARLOS APELLÁNIZ, piano

Va nèixer a Irun (Guipúscoa). Va començar els estudis musicals a l'Escola Nacional de Música de Baiona amb la pianista Françoise Doué, on va ser guardonat amb la Medalla d'Or. Va perfeccionar la formació musical al Conservatori Nacional Superior de Música de París (Villette) sota la tutela del mestre Jacques Rouvier i Pascal Devoyon, i va ser guardonat amb el Primer Premi de Piano i el Primer Premi de Música de Cambra per unanimitat. Va continuar la formació a l'Escola Superior de Música Reina Sofia amb Dimitri Bashkirov i Galina Eguiazarova. Així mateix, ha rebut consells de mestres de la talla d'Alicia de Larrocha, Leon Fleisher, François-René Duchable, Darío de la Rosa,

Emil Naoumoff, etc. La seua sòlida trajectòria professional és avalada per cinc primers premis internacionals de piano i una ininterrompuda activitat musical que l'ha portat a actuar en quatre continents: Espanya, França, Bèlgica, Alemanya, Hongria, Portugal, el Regne Unit, Itàlia, la Xina, EUA, El Marroc, Veneçuela, Argentina, Mèxic, Cuba... com a solista juntament amb l'Orquestra Nacional de Baiona (França), l'Orquestra de Cambra Andrés Segovia, l'Orquestra Pablo Sarasate (Pamplona), l'Orquestra de Cambra de Marsella (França), el Grup Instrumental de València, l'Orquestra Simfònica de València, l'Orquestra Filharmònica de Ciutat de Mèxic... en sales de prestigi com el Palau de les Arts, el Palau de la Música, l'Auditori Nacional, l'Auditori de Barcelona, el Palau de Festivals de Santander, la Salle Gaveau de París, el Teatre Colon de Buenos Aires...

Ha realitzat gravacions per a Radio France, Radio Nacional de España, Euskadi Irratia, Radio Bremen, Radio Bartok (Budapest)... Recentment ha gravat la integral de sonates i interludis per a piano preparat de John Cage. Amb el B3 Brouwer Trio ha gravat la integral de música de cambra per a aquesta formació de Leo Brouwer amb el segell Fundació Autor en la SGAE i recentment acaba de gravar amb la mateixa formació el disc *La bella cubana* amb el segell RICY Productions a Los Angeles (Califòrnia, EUA), amb música de creació actual cubana.

És membre fundador del B3-Brouwer Trio i del TDM-Trio de Magia, amb els quals es produeix assíduament en nombrosos festivals internacionals. És pianista solista del Grup Instrumental de València, amb el qual ha obtingut el Premi Nacional de Música 2005 que atorga el Ministeri de Cultura. Ha impartit classes com a professor de piano al Centre Superior de Música del País Basc - Musikene, al Conservatori Superior de Música d'Aragó, a l'Escola Nacional de Música de Baiona (França) i en diferents *master class* i cursos d'estiu. També és invitat sovint com a membre de jurat de concursos internacionals de piano.

Actualment és professor de piano al Conservatori Superior de Música de València.

9.- Grup Instrumental de València

9.1.- PROGRAMA:

Minimal & Theater Music Composicions de Joan Cerveró

Música de agua (1986)

Waltz und Tango (1993), de l'obra *Woyczek*.

Shuei (1988), del ballet *Shuei*.

Mexico City (2002), de l'obra *La caiguda*.

París (1989)

L'Altre món (1999), de l'obra *Càndid*.

Estances (2003), de l'obra *L'escola de les dones*.

Tosca-Remix (2013)**. *Estrena absoluta*.

GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA

José Mª Sáez-Ferriz, flautes

José Cerveró, clarinets

Mª Carmen Antequera, violí, violí elèctric

Vicent Taroncher, violí

Mayte García Atienza, violoncel

Carlos Apellániz, piano, electrònica

Vicente Sabater, so, electrònica

Joan Cerveró, composició i direcció

9.2.- INTÈRPRETS:

GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA

El Grup Instrumental és una formació orquestral dedicada a la interpretació de la música dels segles XX i XXI. La seua dedicació continuada i la seua exigència interpretativa, feta realitat gràcies a l'ímpetu i interès de diversos solistes per interpretar música actual, l'han convertit en protagonista fonamental i element indispensable per a conèixer i participar de la nova música espanyola.

Amb la concessió el 2005 del Premi Nacional de Música en l'especialitat d'interpretació, va augmentar el seu prestigi i el compromís amb la música actual del nostre país.

Format el 1991, té la residència habitual a la ciutat de València, on realitza la seua temporada de concerts, a més d'intervenir activament en les programacions de música contemporània de tota Espanya.

És compost per una plantilla principal de dinou músics. El seu repertori va des de la música de cambra fins a la formació orquestral. En la seua trajectòria ha abordat obres clàssiques del repertori universal com ara Beethoven, Mozart, Haydn, Mahler, Bruckner, etc., sense oblidar el repertori contemporani internacional: Stockhausen, Webern, Donatoni, Boulez, Xenakis, Ligeti, Schoenberg, Stravinsky, així com la música clàssica espanyola del segle XIX al XXI: Falla, Albéniz, Rodrigo, de Pablo, Halffter, Marco, Sánchez-Verdú, Sotelo, Posades, Guerrero, entre altres.

L'impuls permanent que manté el Grup Instrumental és el compromís amb la cultura del nostre temps i lloc, sense oblidar les obres fonamentals de la història de la música universal. Per això el seu repertori va des de les obres clàssiques orquestrals i cambrístiques i la recuperació de la memòria musical dels nostres compositors fins a l'actualitat, amb l'estrena i encàrrec de noves obres en cada temporada.

Defensa el compromís cultural de la interpretació de músiques més enllà de la partitura. Participa en actes educatius, de divulgació i s'implica amb altres arts escèniques com ara la dansa, el teatre o altres poètiques musicals diferents de l'acadèmica, però integrades en l'àmbit contemporani com ara la *performance* o la *videocreació*.

JOAN CERVERÓ

Joan Cerveró és un director versàtil àmpliament reconegut com un expert en la interpretació de la música del nostre temps. La seua personalitat musical única està ajudant a ampliar les fronteres de la música clàssica a través de noves idees, un accentuat carisma interpretatiu i una sòlida destresa tècnica i musical.

Cerveró ha combinat els seus orígens clàssics i la seua afinitat amb el repertori clàssic amb un entusiasme contagiós en la presentació de programes originals, i ha donat una embranzida a la renovació dels repertoris tradicionals.

La seua imaginativa programació ha estat reconeguda pels músics clàssics, de jazz i de WorldMusic per igual, amb la creació d'un vincle entre els mons de l'avantguarda clàssica, el minimalisme i el rock experimental, que se situa, amb paraules de diversos crítics, entre Messiaen, Reich

i Björk .

Va nàixer a València i va estudiar als Conservatoris de València, Madrid i Barcelona i a la Guildhall School of Music and Drama, de Londres. Manté una llarga i productiva relació amb el Grup Instrumental de València, del qual va ser membre fundador i, des de 1994, director musical. Amb aquest grup s'ha presentat a França, Argentina, Veneçuela, Cuba, Xina, etc.

L'any 2005, en reconeixement de la seua important contribució a la música espanyola, el Grup Instrumental va ser guardonat amb el Premi Nacional de Música pel Ministeri de Cultura.

Joan Cerveró ha dirigit molts artistes de prestigi com ara Sophie Wieder-Atherton, Arditti Irvine, Hansjörg Schellenberger, Jane Manning, Ebrahim Omar, Iris Vermillion, Isabel van Keulen, etc. El compromís autèntic de Cerveró amb tots els gèneres es reflecteix també en les seues col·laboracions amb músics i artistes com ara Miguel Poveda, Naderi Massud, Carmen Linares, Pitingo, Arcàngel, Carles Santos... o els actors i directors com ara Irene Papes, José Luis Gómez, Núria Espert, Dario Fo, La Fura dels Baus, entre altres.

Va dirigir amb èxit l'estrena mundial de l'òpera de Maurici Sotelo *Dulcinea*, al Teatre Real de Madrid el 2006. Altres compromisos operístics han estat les *Europeres*, de John Cage, (per primera vegada a Europa la sèrie completa de les cinc òperes de Cage); l'estrena a Espanya de *Neither*, de Morton Feldman, i els *Four Notis Opera*, del compositor nord-americà Tom Johnson, el 2008. Ha fet nombroses estrenes absolutes a Espanya d'obres de Rihm, Chin, Grisey o Ligeti. Ha intervingut activament en l'encàrrec de més de cent noves obres, especialment d'autors espanyols.

Com a director d'orquestra, el repertori de Joan Cerveró comprèn les principals obres clàssiques i del període romàntic així com un ampli catàleg d'autors del segle XX. Destaquen les interpretacions de la *Consagració de la primavera*, de Stravinsky, la *Symphonie Turangalila* de Messiaen, la *Simfonia* de Berio o la *Simfonia núm. 14* de Xostakóvitx, a més les obres de repertori clàssic com ara la *Simfonia núm. 1* de Brahms, *Das Lied von der Erde*, de Mahler, i la *Simfonia núm. 5*, de Beethoven.

El 2004 va ser nomenat director musical del Ballet dels Teatres de la Generalitat i va dirigir per a aquesta companyia els ballets clàssics i contemporanis més importants, a més de col·laborar amb altres companyies com ara el Ballet Nacional d'Espanya, o amb coreògrafs i ballarins com ara Jiří Kylián, Nacho Duato o José Carlos Martínez, director artístic de la Companyia Nacional de Dansa (CND).

Com a compositor, destaca principalment per la seua dedicació a la música escènica. Per aquesta activitat ha estat guardonat amb el Premi de Teatre de la Generalitat Valenciana a la millor composició original (1995) i el Premi Nacional de la SGAE Daniel Montorio de composició de música escènica (1996).

Des de 1996 és director artístic del Festival de Música Contemporània Ensems. Professor des de 1984 del Conservatori Superior de Música de València, es va incorporar el 2006 al Conservatori Superior de Castelló com a professor de música de cambra contemporània i des de 2008 és professor i responsable del *Màster de música contemporània* de la Universitat Politècnica de València.

El 2011 va ser nomenat director musical del Projecte Vint/21.

A més es dedica a les seues activitats de director artístic i musical del Grup Instrumental .

10. COR DE LA GENERALITAT VALENCIANA

10.1.- PROGRAMA:

De Viena cap a Occident

I

Three Part-songs Op.18

Sir Edward Elgar
(1857-1934)

- I *O Happy Eyes*
- II *Love*
- III *My Love dwelt in a Northern Land*

The Splendour Falls on Castle Walls

Frederick Delius
(1863-1934)

Entflieht auf leichten Kähnen, opus 2

Anton Webern
(1883-1945)

Ave Maria

(paràfrasi sobre l'*Ave Maria* de Tomás Luís de Victoria)

Javier Costa Ciscar
(1958-)

II

Les Chansons des Roses

Morten Lauridsen
(1943-)

- I *En une seule fleur*
- II *Contre qui, Rose*
- III *De ton rêve trop plein*

Three Shakespeare Songs

Ralph Vaughan Williams
(1872-1958)

- I *Full fathom five*
- II *The Cloud-Capp'd Towers*
- III *Over hill, over dale*

Songs of Ariel

Frank Martin
(1890-1974)

- I *Come un to these yellow sands*
- II *Full fathom five*
- III *Before you can say*
- IV *You are three men of sin**
- V *Where the bee sucks*

*Minerva Moliner, mezzosoprano

10.2.- INTÈRPRETS:

COR DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Francesc Perales, director

Fa ja molt de temps que el públic i la crítica de tota Espanya reconeix el Cor de la Generalitat Valenciana com una de les millors agrupacions corals del país. Aquest prestigi el va guanyar en la primera etapa de la seua trajectòria, des de la seua creació el 1987, amb el nom de Cor de València, i l'ha mantingut brillantment en l'última, des de 2006, com a cor titular de les temporades líriques del Palau dels Arts.

El Cor de la Generalitat depèn orgànicament de la Unitat de Música de Culturarts. El director titular és Francesc Perales; Jordi Bernàcer n'és el director assistent, i Francisco Hervás, el pianista acompanyant. Els seus primers vint anys d'existència ha compaginat en el seu repertori l'òpera amb la música simfònica coral de totes les èpoques. Ha cantat sota la direcció, entre altres, de Claudio Abbado, Rinaldo Alessandrini, Bertrand de Billy, Franz-Paul Decker, Manuel Galduf, Enrique García Asensio, Luis Antonio García Navarro, Miguel Ángel Gómez Martínez, Valeri Guérguiev, Leopold Hager, Cristóbal Halffter, Robert King, Sir Neville Marriner, Lord Yehudi Menuhin, Marc Minkowski, Krzysztof Penderecki, Josep Pons, Michel Plasson, Georges Prêtre, Helmuth Rilling, Guennadi Rojdestvenski, Antoni Ros-Marbà, Mstislav Rostropóvich, Claudio Scimone i Alberto Zedda.

A més de cantar assíduament al Palau de la Música de València ha estat present en les temporades i els festivals espanyols més importants (Granada, Santander, Peralada, Grec, entre altres). Ha actuat en el Festival Cervantino de Guanajuato (Mèxic); a la seu de la UNESCO, a París; en l'Exposició Internacional de Lisboa, i a la Catedral de Sant Patrici, de Nova York, a més de recórrer els principals festivals europeus amb l'espectacle *Tramuntana Tremens*, del compositor Carles Santos. D'aquesta època són els discos dedicats a Frederic Mompou, Manuel de Falla, Joaquín Rodrigo, Luis de Pablo i Alfredo Aracil. Entre els enregistraments recents, destaquen les col·laboracions amb el grup de música antiga Capella de Ministrers i els que va fer per al programa expositiu *La llum de les imatges*, de la Generalitat Valenciana.

Des de la seua arribada al Palau dels Arts el Cor ha intervingut en gairebé totes les seues produccions, principalment sota la batuta de Lorin Maazel, Zubin Mehta i Omer Meir Wellber.

Algunes d'aquestes actuacions han estat recollides en DVD: *Fidelio* (que va obrir la temporada inaugural del coliseu), *Turandot*, *Götterdämmerung*, *Cyrano de Bergerac* (junt amb Plácido Domingo) i *El rey que rabió*, de Ruperto Chapí. El 2012 va rebre la medalla d'honor del Festival Internacional de Música i Dansa de Granada «en reconeixement de la seua rellevància artística i professional i la seua especial vinculació amb el festival».

En la temporada 2012-2013 oferirà un cicle de concerts commemoratius del vint-i-cinquè aniversari de la seua fundació.

FRANCESC PERALES
Director artístic i musical

Va nàixer a Xàtiva i va cursar els estudis musicals a l'escola de la Societat Musical la Primitiva, d'aquesta ciutat i al Conservatori de València, on va obtenir el títol superior de clarinet. Va estudiar direcció de cor i orquestra amb Eduardo Cifre, José Ferriz i Manuel Galduf, i va obtenir el premi d'honor en ambdues especialitats. Ha seguit, a més, un curs amb Helmuth Rilling. El 1983 va obtenir el segon premi en el

Concurs Nacional de Direcció d'Orquestra Manuel Palau. Des de 1988 és director del Cor de la Generalitat Valenciana.

Ha dirigit diferents formacions corals i instrumentals com ara l'Orquestra de València, el Cor Nacional d'Espanya, el Collegium Instrumentale o el Grup Instrumental de València, entre altres, en festivals com ara Sagunt a Escena, el Festival de Música de Granada, el Taller d'Òpera del Palau, el Festival de Música Contemporània d'Alacant, el Festival Ensems, etcètera. Ha treballat com a assistent dels mestres Helmuth Rilling i Georges Prêtre. Amb el Cor de la Generalitat ha enregistrat música dels arxius catedralicis d'Oriola, Sogorb i Sant Mateu per a l'exposició *La llum de les imatges* i un disc monogràfic sobre Alfredo Aracil per al segell Columna Música. En l'actualitat és membre del Patronat del Palau de les Arts Reina Sofia.